

Profesor dr Milan D. Petković (1906–1987) – ostavština za budućnost

Profesor Dr. Milan D. Petković (1906–1987) – legacy for the future

Strahinja Babić¹, Aleksandra Marjanović², Gordana Stanković Babić^{2,3}, Nevena Babić², Rade R. Babić⁴

¹Dom zdravlja Niš, Srbija

²Medicinski fakultet u Nišu, Srbija

³Klinika za očne bolesti, Univerzitetski klinički centar Niš, Srbija

⁴Klinika za radiologiju, Univerzitetski klinički centar Niš, Srbija

Apstrakt

U radu su date crtice iz života i naučno-istraživačkog rada gastroenterologa prof. dr Milana D. Petkovića. Prof. dr Milan D. Petković objavio je 25 radova i jednu monografiju: „Operabilni rak želuca – klinika i radiologija” (Univerzitet u Nišu, 1972). Prof. dr Milan D. Petković je bio šef Internog odeljenja Opšte bolnice u Nišu. Svojim studentima je nesebično prenosio znanje, a od njih je tražio onoliko koliko je i sam znao, ni više ni manje. Život su mu ispunjavali medicina, pacijenti, rodni grad i lov.

Ključne reči: Milan D. Petković, gastroenterologija, Medicinski fakultet Niš

Abstract

In this paper, the notes are given on the life and scientific work of Gastroenterology prof. Dr. Milan D. Petković. He published 25 papers and one monograph, “Operable Gastric Cancer - Clinic and Radiology” (University of Niš, 1972). Prof. Dr. Milan D. Petković was the head of the Internal Department of the General Hospital in Niš. He selflessly conveyed the knowledge to his students, and he was asking for as much as he knew himself, no more, no less. His life was filled with medical science, patients, his hometown, and hunting.

Key words: Milan D. Petković, gastroenterology, Faculty of Medicine, Niš

Uvod

Prof. dr Milan D. Petković, specijalista interne medicine, gastroenterolog (slika 1), profesor Medicinskog fakulteta Univerziteta u Nišu, rođen je 13. jula 1906. g. u Nišu, od oca Dragutina (doktor, sanitetski pukovnik, sin sveštenika Save) i Vukosave (domaćica, devojačko Hadži-Pavlović, čerka trgovca Lazara iz Sokobanje), kao treće od četvoro dece (brat Ivan – diplomirani pravnik i ekonomista, Sava – urolog, akademik SANU i sestra Ivanka – profesor muzike, odsek klavir – slika 2) (1–7). Govorio je nemački i francuski. Umro je 25. aprila 1987. g. u Nišu. Sahranjen je na groblju u Ćićevcu, u porodičnoj grobnici (1–15).

Prof. dr Milan D. Petković je osnovnu školu i gimnaziju s maturom završio u mestu rođenja. Posle maturiranja upisao je Medicinski fakultet u Beču (Austrija), na kome je 9. jula 1930. g. promovisan za

doktora medicinskih nauka. Specijalizirao je internu medicinu kod prof. dr A.R. Gutmana (Pariz, Francuska).

Prof. dr Milan D. Petković je uvek kod svojih pregledanih bolesnika dijagnozu postavljao isključivo svojim čulima, brzo i tačno, nikad stetoskopom, a uvek direktnom auskultacijom. Tokom pregleda šapatom bi govorio: „Lećim ih, da ih drugi ne bi prelečili”. U slučaju da nije bio u mogućnosti da postavi dijagnozu, bolesnika bi stavio u svoj čuveni motor sa prikolicom i dovezao bi ga u Niš na Internu kliniku, radi detaljnijeg pregleda i dopune dijagnoze.

Svoje medicinsko znanje prof. dr Milan D. Petković je nesebično prenosio saradnicima i generacijama studenata u Parizu (Francuska), Beogradu i Nišu (Jugoslavija), dok je od svojih studenata tražio znanje iz interne medicine onoliko koliko je i sam znao, ni više ni manje (slike 3 i 4).

Slika 1. Prof. dr Milan D. Petković (13. jul 1906. g., Niš–25. april 1987. g., Niš) specijalista interne medicine, gastroenterolog, profesor Medicinskog fakulteta Univerziteta u Nišu, kojem su život ispunjavali medicina, pacijenti, rodni grad i lov.

Slika 2. Iz porodičnog albuma. Porodica Petković na okupu. U sredini sedi dr Dragutin Petković, sanitetski pukovnik, desno je dr Milan (sa naočarima), profesor Medicinskog fakulteta u Nišu, a levo je dr Sava, urolog, akademik SANU. Stoje Ivan, diplomirani pravnik i ekonomista i sestra Ivanka, profesor muzike, Odsek klavir (2).

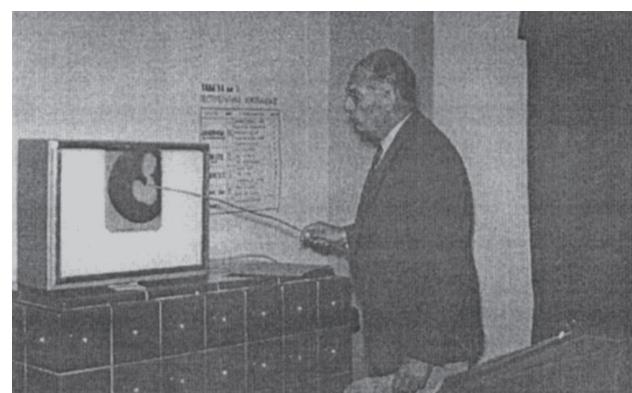
Prof. dr Milan Petković ženio se dva puta. Iz prvog braka s Radmilom Ilić (učiteljicom) imao je sina, dr Vladimira Petkovića (02. april 1935. g. Niš – 28. novembar 2013. g. Niš), koji je radio u Institutu za radiologiju KC Niš i bio jedan od doajena niške radiologije, dok je u drugom braku s Mirjanom Veličković imao sina, prof. dipl. ing. elektrotehnike Dejana Petkovića (penzioner, profesor na Fakultetu zaštite na radu Univerziteta u Nišu) (15).

Stručni rad prof. dr Milana D. Petkovića

Prof. dr Milan Petković je 1934. i 1935. godine bio na stručnom usavršavanju kod profesora interne medicine dr A.R. Gutmana u bolnici Šarite u Parizu,

Slika 3. Prof. dr Milan D. Petković za katedrom u amfiteatru Medicinskog fakulteta Univerziteta u Nišu.

Slika 4. Prof. dr Milan D. Petković prikazuje rendgenogram želuca sa karcinomom na jednom od čuvenih predavanja na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Nišu.

gde je bio izabran za asistenta stranca na predmetu Eksperimentalna i komparativna patologija Medicinskog fakulteta u Parizu.

Godine 1936. dr Milan D. Petković radi kod prof. dr A.R. Gutmana u Servisu za gastroenterologiju u Bolnici Salpetrijer u Parizu, da bi mu 1937. godine bilo povereno samostalno vođenje ove cenjene zdravstvene ustanove.

U periodu 1938–1941. godine dr Milan D. Petković radi u Klinici za interne bolesti u Beogradu.

Godine 1941. dr Milan D. Petković biva izabiran za asistenta predmeta Interna medicina Medicinskog fakulteta u Beogradu, odbija ovaj posao, napušta Beograd i vraća se u rodni grad, u kojem radi kao uredski lekar, da bi 1960. g. bio izabran za višeg predavača na predmetu Interna medicina Medicinskog fakulteta u Nišu. Deset godina kasnije, na istom fakultetu, dr Milan D. Petković biva postavljen za vanrednog profesora predmeta Interne medicine.

Godine 1955. dr Milan D. Petković je imenovan za šefu Internog odeljenja Državne bolnice u Nišu.

Dr Milan Petković imao je privatnu praksu do 1959. g. u sanatorijumu svog oca sanitetskog pukovnika dr Dragutina Petkovića (Niški sanatorijum dr Petković, osnovan je 1. oktobra 1922; bio je to prvi sanatorijum u Nišu, a drugi u Srbiji).

Saopštenja i stručni radovi prof. dr Milana D. Petkovića

Prof. dr Milan D. Petković objavio je 20 autorskih, 5 koautorskih radova i jednu monografiju („Operabilni rak želuca – klinika i radiologija”. Univerzitet u Nišu, 1972) (1-15) – slike 5-7.

Spisak radova prof. dr Milana Petkovića:

Prim. dr M. Petković, dr V. Lazarević. Untersuchungen über die therapeutische Wirkung bestimmter Fraktionen aus *Brassica capitata*. Die Medizinische Welt. 1964; 34: 178-1783.

Petković M, Milenković M. Duodenum mobile. Medicinski Arhiv 1966; XX (3): 97-104.

Hadži-Pešić Lj, Čirić V, Petković M, Janković N. Subperikardni infarkt miokarda. Zbornik radova simpozijuma o prevenciji, lečenju i rehabilitaciji koronarnih bolesti i koronarnih bolesnika. Niška Banja. 1970: 171-4.

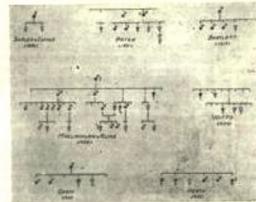
Година I — Број

Интерно одделение Опшите болници и Нова
Штип: архив: д-р Милан Петковић

ДВА СЛУЧАЈА ЕСЕНЦИЈАЛНЕ ХИПОХРОМНЕ АНЕМИЈЕ КОД ДВЕЈУ СЕСТАРА
МИЛАН ПЕТКОВИЋ И МИЛКА ЂОРЂЕВИЋ

Аутори приказују два случаја есеницијалне хипохромне анемије код двеју сестара зачеха перорадном применом гвожђа и С витаминца са добијим резултатом.

Међу кинокомиксним анимацијама јављају се од симптоматских есенцијала хипнотична анимација позната и под именом идиопатска анимација, алхордикардијска анимација, описане од Наумен-т и под именом посни хлороза. Издавао је 1909. год, од стране Faber-a, јавља се готово искључиво код жене после побрећета и у зрељем добу, по неким ауторима на 15-18 године, а по другим на 25-30 године, и једнолично развијање. По Bergau-у објашњава се као породични картер. Bergau- је уочио, што су и неки други аутори сигналлизирали, да су забележени у једној истој породици код предника, бочних крвица спондика и потомака чак хипнотиче, чиме друге врсте анимација најчешће тешкотвори. Winfrobe тако-ко схрпе пажњу да оболење им извесне времене трајане одлике описане као карактеристичне за генерацију анимације. Наимен-
тим пуновесе срца, дисање при замри, неод-
ложиво увртавање у тубуку. Сударујући броје-
че добрија плавању и црнану. На утоликом
сушу јављају се параде. Промене на ноћномје-
ту карактеристичне поснији, пљаскоти,
средини узбуђени, проциклен, пахови ини-
ције се идујуко из лежебе, по њима се јавља-
ју уздужни бразде, неравни су и ложе кости.
Симптом који се јављају ујутру, ако се утре-
пиче есенцијални хипнотични анимацији.
Атрофija слизовите језика, ждрела и јар-
њака прокуре се дисајт, односно Rins-
така Vinaon-ов синдром. Атрофija слузокоже
же дигестивног тракта има за последицу хи-
поподијит и алхордикардију, као и нечреди-

Caption

Погочта болести је подједнака. Из побољшавање и пуног здравља, болесни почине да осећа велики прогресни замор, губљењем апетита и за неколико недеља настаје изозидно бледство које на сећу скраћу плавоти, за- жигајуће смрђење.

Slika 6. Petković M, Đorđević M. Dva slučaja esen-cijalne hipohromne anemije kod dveju sestara. Acta Medica Medianae 1962; I(1): 49-51. (10)

Рецензија — Документ 1.

Разлог који им је највећи да пренесемо овај крајни један редисак овог напоменутог сандака, исти и жели да испростица из мозговине људског учењавања у отворену пратименичку атмосфера и подножију у коју су позивачи масу наих лажних правилности.

Појам „љукумозна реакција“ је изведен у 1930. години. Он је настојио да испрепређе да се користи појам трансформаторне болести у којима су у току различитих афекција организма, која скоро у потпуности одлаже своје хематогеномаргиналне карактеристике, наступају једноставнијим реакцијама којима су разлику и генетички и проесионелски, на тако, и терапевтички. Постоји неколико хематогеномаргиналних болести (најчешћи у детинству и у пузберту) да ће касније разглаголити на раздвојене стимулусе. Та обзиромана реакција може да се изрази у облику контрапозитивитета са или без највећег вливанја у периферију. Разлика је у контрапозитивном реаговању на потпуносту са симулацијом утврђеног. Претпоставка да се ради о ободобљавању Миклош-овог фактора је истеричност, или претпоставка да узрок и незадовољство доводе до болести је психосоматичка болест. Постоји и неколико разноврсних параксиса којима, мада не уврштавају у групу узрока, представљају једну другачију аутономну компоненту, али не разните врсте чега додали до тумачања метаболизма. Истраживања ове претпоставке највећи су усмерени на посматрање љукумозне везе у патогенетском механизму првих аутономских и десенсибилизантских реакција. Многобројни су ишће да добро познато, да је велики број латентних стапа код којих се ова реакција јавља. Пре свега, овога сматрају инфекција, ако је доказана стапа, може изазвати појаву љукумозне реакције или интроверзаторну (помукаштица, смештице, перкусција, тајко-аутохимика), или луксиваторну (тј. Тензија крви, крвотечења, како што су туберкулеза,

Acta medica medium

РЕНТИГЕНОЛОШКЕ ПРОМЕНЕ НА ЈЕДЊАКУ КОД БОЛЕСТИ КАРДИОВА-СКУЛАРНОГ СИСТЕМА

Одјако поплата, добра истражења, али често запостављана метода оптерапије-дијагностике у болницима кардиоваскуларног систе- ма, привукала је нашу пажњу већ због јед- ноштности издаваша и брзог добијања ре- зултата, тако и због економичности и безопас- ности, јер се може извештај и код врло теш- ким болесницима који су примене течни-х дилатације и авантуре користе било ког по- рекла, артеријалне хипертензије, хронич- пулмонарне спа- инфаркт миокарда, перикар- дита, положајних дислокација срца и крви- них вена, дисталних код инфекција или макро- пулмоналних фиброза.

Поред наведених симбија она представља врло користни допунски елемент у дијагностичици, процени и еволуцији болести кардиометода често немогућа

Када индиректни метода, оптимизација једњака барујућим контрастом представљају само допустију дигиталних елемената да је у извесним случајевима њена реч превршила. Такође, приближно тумачене реографске слике захтевају побољшање топографске пантомогије, радиолокације, радиоизотопске и патофизиологије. Што је увећано дојестиво (бр. 1). приближно повећају једнају са општим организмом, а посебно са физичким објектима.

и великом крајним судовима малог и великих кривотука у апелацијама наим и разумевањем радионишким променама на једњику у патологији срца и крвних судова.

и да се систематички врачи радикално преузедејавају (кошту и графију) у А-П и оба коса позиција код следећих болести кадрено-аксуларног система: интраплив мане (стивоза) и исусцифријација), аортне замене, дренажа.

Slika 7. Petković M, Šljivić R, Janković Ž, Antić S. Rendgenološke promene na jednjaku kod bolesti kardiovaskularnog sistema. Acta Medica Mediana 1963; II(1-3): 36-42. (11)

- Petković M, Kocić D. Cerebralni oblik infarkta miokarda. Praxis medici reumatizam. 1962; 4: 152-4.
- Jovanović S, Petković M, Šljivić R, Ćirić V. Krvne grupe u peptičkom ulkusu. Med Jad. 1970; II (2): 35-8.
- Petković M, Šljivić R, Kovačević A, Stefanović B, Stevčić R. Alergoze urinarnog aparata. Praxis medici reumatizam. 1963; 6: 220-3.
- Petković M, Stanković S, Jovanović S, Đorđević M. Carman-ov meniskus. Mak Med Preg. 1962; 7-10: 387-96.
- Petković M, Šljivić R, Jovanović S. Kretanje brzine sedimentacije kod ulkusnih bolesnika. Med Arhiv. 1964; XVIII(2-3): 47-55.
- Petković M. Funkcionalno ispitivanje jetre u metabolizmu ugljenih hidrata. Srpski arhiv za celokupno lekarstvo. 1935; 8. (Rad klinike prof. dr Noel Fisenžea – Pariz).
- Petković M. Hromagogna funkcija jetre kod čoveka i životinje. Srpski arhiv za celokupno lekarstvo 1934; 11. (Rad Laboratorijuma eksperimentalne i uporedne patologije Pariskog medicinskog fakulteta kod prof. dr Noel Fisenže).
- Petković M, Dojčinov D, Ćirić V, Slavković R, Bašić H. Povodom jednog slučaja svanoma želuca. Zbornik radova III naučnog sastanka gastroenterologa Jugoslavije. Subotica. 1970: 211-3.
- Petković M, Šljivić R, Petković M, Dojčinov D. O takozvanoj fokalnoj limfoidnoj infiltraciji sluzokože želuca. Zbornik radova III naučnog sastanka gastroenterologa Jugoslavije. Subotica. 1970: 149-52.
- Milenković M, Petković M, Šljivić R. Long remissions of subjective complaints in patients with cancer of the stomach. Acta Facultatis medicae Naissensis 1970; 1(1): 255-62.
- Jevtić Ž, Strahinjić S, Petković M, Hadži-Pešić, Lazović V, Kocić D. Dva slučaja konstriktivnog perikarditisa sa kalcifikacijom perikarda. Srpski arhiv za celokupno lekarstvo 1969; 97(1):117-21.
- Petković M, Jovanović S. Divertzikuli želuca. Srpski arhiv za celokupno lekarstvo 1964; 92(9): 839-44.
- Petković M, Šljivić R, Janković Ž, Antić S. Rendgenološke promene na jednjaku kod bolesti kardiovaskularnog sistema. Acta Medica Mediana 1963; II(1-3): 36-42.
- Petković M, Milenković M, Ćirić V. Evolucija karcinoma želuca. Acta Medica Mediana 1971; X(2): 26-30.
- Petković M, Lazović V. Jedan slučaj kortizonskog ulkusa ventrikuli. Acta Medica Mediana 1962; I(1): 47-8.
- Petković M, Lazarević V, Šljivić R, Jovanović S: Leukemoidna reakcija u toku lečenja jednog slučaja febris rheumatica. Acta Medica Mediana 1962; I(1): 41-3.
- Milenković M, Petković M, Kocić D. Divertikulum duodenuma. Acta Medica Mediana 1969; VIII(4): 24-7.
- Petković M, Stevčić R. Terapeutski opit u diferencijalnoj dijagnozi malignih i benignih oboljenja želuca. Zbornik radova IV kongresa radiologa FNRJ. Skoplje. 1960: 120-2.
- Petković M, Šljivić R, Nešić Z, Stanković S. Antralni gastritis. Acta Medica Mediana 1962; I(1): 21-6.

- Petković M, Đorđević M. Dva slučaja esencijalne hipohromne anemije kod dveju sestara. Acta Medica Mediana 1962; I(1): 49-51.
- Petković M, Antić S, Šljivić R, Janković Ž, Milenković M. Naša iskustva u oceni radne sposobnosti dijabetičara. Medicinski glasnik 1964; XVIII (3-4): 84-7.
- Petković M. Rana dijagnoza raka želuca. Medicinski glasnik 1953; VII(2): 46-50.

Monografija

„Operabilni rak želuca – klinika i radiologija”

Prof. dr Milan D. Petković je 1972. g. u izdanju Univerziteta u Nišu, u ediciji „Biblioteka medicinskih i bioloških nauka” objavio monografiju „Operabilni rak želuca – klinika i radiologija” (8) – slika 8.

Monografija formata „Operabilni rak želuca – klinika i radiologija” je A5. Broji 114 stranica. Poglavlja monografije su Predgovor, Uvod, Rak želuca, Hronični gastritis i kancer ventrikulie, Perniciozna anemija i rak želuca, Benigni tumori i rak želuca, Simptomatologija, Evolucija želudačnog raka, Radiologija raka želuca, Dijagnoza, Prognoza, Naši slučajevi, Zaključak i Bibliografija.

Recenzenti ovog kapitalnog dela su bili prof. dr Nikola Đuknić (hirurg iz Niša i prvi dekan Medicinskog fakulteta u Nišu) i prof. dr Aleksandar Keler (prvi profesor Radiologije na Medicinskom fakultetu u Nišu).

Slika 8. Naslovna strana monografije „Operabilni rak želuca – klinika i radiologija” prof. dr Milana Petkovića, objavljena 1972 . (8)

U predgovoru monografije „Operabilni rak želuca – klinika i radiologija” prof. dr Nikola Đuknić je zapisao: „Sam naslov studijskog rada prof. dr Petkovića, jasno ukazuje na okvire u kojima se on kreće... Ova njegova studija, iako skromna po prikazanom broju slučajeva, vrlo je dokumentovana i rečita po svojim rezultatima, prikazana na vrlo koncizan i rečit način... Dr Petković u svojoj knjizi podvrgava kritici izvesna naša doskorašnja shvatanja u pogledu odnosa između raka stomaka i drugih oboljenja (ulkusa, gastritisa, perniciozne anemije, benignih tumora stomaka i dr.), odnosno njegove etiologije i prognoze...”

Bibliografija broji 20 referenci.

Prof. dr Milan D. Petković u ovom kapitalnom i monolitnom izdanju iznosi svoje rezultate tridesetogodišnjeg gastroenterološkog rada u „istraživanju početnog karcinoma želuca” ilustrujući ih kroz „35 bolesnika sa karcinom želuca”, koje u knjizi izdvaja kao „naši slučajevi”, a koji su po njegovom mišljenju „interesantni po obliku, radiografskom nalazu i evoluciji”. Kod svih 35 bolesnika tumor želuca je rendgenološki vizualizovan i patohistološki verifikovan. Autor na kraju svakog prikaza zapisuje komentar u vidu diskusije i zaključaka.

U tom vremenskom razdoblju, prof. dr Milan D. Petković je načinio oko „180.000 radioskopija želuca, od kojih su mnoge dopunjene rendgenogramima, naročito u onim prikazima u kojih klinički nalaz nije bio u skladu sa nalazom pri radioskopiji”.

U ovoj monografiji je prof. dr Milan D. Petković pretočio znanje koje je stekao od svojih profesora Gutmana, Konjetznya, Kaplana i Pilgera, po kojima ulkus, gastritis, perniciozna anemija i adenomi predstavljaju prekancerozno stanje.

Svoj višegodišnji profesionalni rad u struci prof. dr Milan D. Petković je u ovoj monografiji pretočio u reči – „karcinome želuca nisam posmatrao samo staticki tj. u vreme dijagnoze posle koje bi sledila operacija. Zahvaljujući okolnosti što je izvestan broj

bolesnika odbio operaciju, bio sam u mogućnosti da pratim klinički i radiološki evoluciju, često početnog karcinoma. Period kontrolnih pregleda protezao se po godinu – dve, a u jednog bolesnika čak četiri godine”.

Posebno su ga interesovali bolesnici „u kojima je, posle već postavljene dijagnoze karcinoma želuca, primenjena simptomatska terapija, pošto je bolesnik odbio operaciju, te je došlo do privremenog iščezavanja subjektivnih tegoba. Izvestan broj bolesnika, pošto oseti poboljšanje, odbija operativno lečenje na kome insistira lekar, dok se radiografske promene, u međuvremenu, postepeno produbljuju.”

Prof. dr Milan D. Petković dalje kaže da su „ulcerokancera posvećeni mnogi redovi ove studije. Po našem mišljenju, mogućnost sekundarne kancerizacije ulkusa je zabluda, jer se u većini slučajeva radi o posebnom obliku kancera”.

Prof. dr Milan D. Petković je zahvaljujući dr N. Stojkovu iz Saveznog instituta za statistiku u Beogradu dobio statističke podatke prema kojima je u Jugoslaviji od raka na želucu u toku 1967. godine umrlo 3.426 ljudi

Zaključak

Prikazali smo crtice iz života i naučno-istraživačkog rada gastroenterologa profesora dr Milana Petkovića, doajena gastroenterologije Niša, Jugoslavije, Srbije i šire. Prof. dr Milan Petković se usavršavao kod profesora Interne medicine dr A.R. Gutmana u bolnici Šarite u Parizu. Imao je običaj da tokom pregleda šapatom kaže: „...Lećim ih, da ih drugi ne bi prelečili...” Od svojih studenata tražio je onoliko koliko je i sam znao, ni više ni manje. Objavio je 25 radova i jednu monografiju: „Operabilni rak želuca – klinika i radiologija” (Univerzitet u Nišu, 1972). Život su mu ispunjavali medicina, pacijenti, rodni grad i lov

Literatura

1. Petković SM. Glasnik klinike Petković. Stogodišnji jubilej porodične tradicije započete 1899. u Beču i Nišu. Danas 2001; 14: 15: 1-8.
2. Porodnični album Petković. 2011.
3. Pola veka Medicinskog fakulteta 1960–2010. Niš: „Galaksija”; 2010.
4. Babić RR, Živić M, Stanković Babić G. Medical corps colonel dr Dragutin S. Petković, the first director of the Paster's institute in the town of Niš. Vojnosanit Pregl. 2009; 66 (9): 763-7.
5. Babić RR, Stanković Babić G, Strahinjić S. Zdravstvena zaštita stanovništva jugoistoka Srbije u periodu od 1878. do 2010. i bolesti stanovništva kroz vekove. U knjizi prof. dr Spire Strahinjića Prilozi istoriji zdravstvene kulture Srbije. Niš: „Galaksija”; 2011.
6. Strahinjić S, Babić RR, Stanković Babić G, Marjanović T. Nastanak i razvoj Medicinskog fakulteta – potraga za nastavnim bazama i kadrovima. U knjizi prof. dr Spire Strahinjića Prilozi istoriji zdravstvene kulture Srbije. Niš: „Galaksija”; 2011.
7. Lazović V, Babić RR, Lazović M, Strahinjić S. Interna klinika „Randel Cvetković – Raša” zaštiti zdravlja stanovništva jugoistoka Srbije. U knjizi prof. dr Spire Strahinjića Prilozi istoriji zdravstvene kulture Srbije. Niš: „Galaksija”; 2011.
8. Petković M. Operabilni rak želuca – klinika i radiologija. Univerzitet u Nišu. Naša reč – Leskovac. 1972.
9. Petković M, Lazarović V, Šljivić R, Jovanović S. „Leukemoidna reakcija” u toku lečenja jednog slučaja Febris rheumatica. Acta Medica Medianae 1962; 1(1): 41-3.
10. Petković M, Đorđević M. Dva slučaja esencijalne hipohromne anemije kod dveju sestara. Acta Medica Medianae 1962; 1(1): 49-51.
11. Petković M, Šljivić R, Janković Ž, Antić S. Rendgenološke promene na jednjaku kod bolesnika kardiovaskularnog sistema. Acta Medica Medianae 1963; 1-3(2): 36-42
12. Živić R. Velikani niške medicine. Pordveta. Niš. 1997 <http://istorijanisa.wikiidot.com/velikani-niske-medicine>
13. Živić R. Knjiga o bolnici. Niš: Prosveta; 2002.
14. Babić RR, Živić R, Stanković-Babić G, Milošević Z, Mitrović V: Prof. dr Milan D. Petković (1906–1987). Acta Medica Medianae 2012; 51(3): 63-6.
15. Babić RR. In memoriam - Dr Vladimir Petković, specijalista radiologije (02. 04. 1935.–28. 11. 2013). Acta medica medianae 2013; 52(4); 75.